

ПРАПОР УКРАЇНИ – СИНЬО-ЖОВТИЙ СИМВОЛ НЕЗЛАМНОСТІ

Державний прапор – невід’ємний атрибут кожної країни, що уособлює самобутність та спадкоємність її державотворчих традицій. Його еволюція у своєрідний спосіб відображає багатовікові процеси розвитку, становлення та життєдіяльності державних установ.

Державний Прапор України – стяг із двох рівновеликих горизонтальних смуг синього і жовтого кольорів.

«На вшанування багатовікової історії українського державотворення, державної символіки незалежної України та з метою виховання поваги громадян до державних символів України постановляю установити в Україні День Державного Прапора України, який відзначати щорічно 23 серпня,» - йдеться в Указі Президента України від 23.08.2004 № 987/2004.

У 2009 році було внесено зміни до цього указу й засновано щорічну офіційну церемонію підняття прапора 23 серпня по всій Україні.

Синій та жовтий кольори прапору символізують Київську Державу ще до християнізації Русі. Це були також кольори герба Галицько-Волинської держави, більшості міст Київщини та загалом України.

Упродовж історичного становлення Української держави синьо-жовтий прапор був символом боротьби за національні та соціальні права українського народу і за часів незалежності став Державним Прапором

України. У ньому втілені віковічні прагнення до миру, праці, краса і багатство рідної землі.

Прапор України у сьогоденному вигляді було затверджено у 1992 році Верховною Радою. Однак його історія розпочалася ще під час революції 1848 – 1849 рр., коли Головна Російська Рада у Львові (перша українська політична організація у Галичині) прийняла жовто-синє поєднання кольорів прапора. Ці кольори досить швидко поширилися на українські землі, які на той час входили до складу Австро-Угорщини, а після революції 1905-1907 років у Росії – і в Придністровській Україні.

Вже через 11 років Центральна Рада в Києві ухвалила Закон Про Державний Прапор Української Народної Республіки, який був жовто-блакитний (жовтий – зверху, блакитний – знизу). Його значення було таким: - жовтий, золотий – символізував Творця, Бога-отця та взагалі – Вищу Духовність; синій – це все земне, а також свобода вибору, якою Творець наділив свої творіння в надії, що вони не зловживатимуть.

Але у такому вигляді прапор проіснував недовго і в період правління Гетьманату Павла Скоропадського його знову змінили на синьо-жовтий.

Після приходу радянської влади український прапор було повністю змінено, а історичні жовто-сині кольори не поширювалася аж до проголошення незалежності України у 1991 році.

21 листопада 1949 року прапором УРСР стало полотнище, де на дві третини зверху був червоний колір, а нижня горизонтальна смуга – лазурового кольору. Для радянського прапора України не підійшли ні жовтий, ні блакитний. Ці кольори нагадували І. Сталіну, куратору України з 1917 року, прапори ненависної йому Центральної Ради і Директорії С.Петлюри.

У червні 1989 року комісія під керівництвом Л. М. Кравчука дійшла висновку: червоний прапор – символ нашої України, а жовто-блакитний стяг і тризуб – символ боротьби за буржуазні і дрібнобуржуазні інтереси. За два роки Л. Кравчук уже іменував жовто-блакитний прапор «історичним національним прапором» і не прагнув прищепити В. Чорноволу ідеї марксизму-ленінізму, як обіцяв йому раніше.

З вересня 1991 до кінця січня 1992 року цей національний прапор майорів паралельно з червоно-лазуровим. 28 січня 1992 року Верховна Рада України після запеклих суперечок ухвалила Державний Прапор незалежної України синьо-жовтого кольору.

На цей символ посипалися звинувачення. Вимагали змінити положення кольорів: зверху слід розташувати на полотнищі жовтий колір, а знизу – синій. Виявляється, в Китаї існує давнє правило: якщо зверху знаходиться щось синє, то це означає поступовий занепад, нещастя. Отже, і Україна може піддатися дії страшного «закону занепаду».

Були більш категоричні висловлювання: жовтий колір символізує активне, творче начало, а блакитний, синій – пасивне, вологе, консервативне. Тому нинішній прапор України – означає перекидання природного порядку.

Слід сказати, що ще 1992р. громадянка Китаю радила Л. М. Кравчуку теж перевернути кольори прапора. Вона намагалася довести, нібито наявність синього (небо) зверху – це знак Пі, а він означає прихід до влади негідних людей, які тільки набивають свої кишені. Леонід Макарович тоді від неї відмахнувся.

В Україні День Державного Прапора стали відзначати з 23 серпня 2004 року. Усім громадянам України, передусім офіційним особам, треба знати правила вивішування прапорів: уночі їх треба підсвічувати, а якщо немає такої можливості – не вивішувати. Не можна допускати, щоб прапори тріпав вітер або дощ, якщо вони виготовлені не з нейлону або флагдуху.